

İsyanlardayım

– Mikail Dede · 08 Ağustos 2016

Tan vakti gelmekte
sessizliğe
ve karalara bürünmüş mehtap
yavaş, yavaş doğuyor ışık
o muhteşem yıldız...

Önümde bir kitap
gözlerimde yansıyor
geniş bir deniz, mavi bir çöl
isyanda ölüm fermanını
bekleyen bir mahkum ben
dünyaya küskün
umutlara isyandayım...

Canlandı rüyalar
meleklerin nağmeleri yankılanıyor
göklerde, melodiler yanık ve hüzünlü
kanatları kırık
yaraları kan misali kırmızı...

Güneş çılgına dönüp kızılımsı
tutuşturuyor sarı buğday tarlalarını
yakıyor
rengarenk çiçek bahçelerini alaca
maviye takdim etmek için...

Umutlarım, düşlerim, sevdalarım
hepsi geçti gitti tan vaktiyle
bu son duam, son ibadetim
kadehim hazır, şarabım zehir...

Ve aklımda tek sevdam mavi deniz
aklımda dostlarım o firari martılar
ve o gezgin yunus balıkları
gözlerimdeki ufuksuz mavi

mehtap ile sönüp gitti...

Yıllarca bir ahşap pencere
karşısında bekledim
bir tan vaktiyle yıkıldım
büsbütün mutsuz
yalnız kalmış
bekliyorum
meleklerin kanatlarını kırmak için...

İsyanlardayım büsbütün
tan vaktiyle
bir ışık doğuyor bütün sarmaşıklarıyla
filizleniyor karanlık ruhuma...

Ve;
yanıyor umutlarım
kül rengine dönünceye dek
yanıyor Üsküdar hatıralarımda
namluların karşısında
bir idam mahkumu misali
bekliyorum son sessizliğinin

ani uyanışını...